

offentlige skal have Opsigelsesret efter 25 Aars Forløb; det hedder yderligere i Kontraktens § 18, at naar Staten benytter sig af sin Opsigelsesret, skal Selskabet udløses til den Kurs, hvortil Aktierne gennemsnitlig have været noterede paa Kjøbenhavns Børs i de sist forløbne 10 Aar, dog at Aktionærerne i intet Tilfælde skulle kunne gøre Paastand paa Indløsning efter en Kurs, der er højere end 125. Denne yderligere Indrømmelse tror jeg ikke, at Regeringen paa egen Haand kan være berettiget til at yde Selskabet; der- til maa kræves Lovens udtrykkelige Tilladelse. Jeg skal erindre om, at baade den sjællandske og den lolland-falsterke Bane har Staten ligeledes i sin Tid forbeholdt sig Ret til efter en vis Aarrække at indløse. Men for begge Vedkommende har der i vedkommende Lov været udtrykkelig anført de nærmere Bilkkaar, paa hvilke Staten kunde fore- tage Udløsningen, og det samme vil det være nødvendigt ogsaa her at fastsætte i selve Loven. Det kan næppe overlades til Fastsættelse gennem Koncessionen. — Fremdeles er der et Punkt, som fore- kommer mig ikke lidet uklart. Det er an- gaaende Ordningen af de industrielle Anlæg. I Lovforslaget § 11 hedder det, at Inden- rigsministeren skal kunne „forbyde saadan Industrivirksomhed paa Frihavnen, hvis færdige Produkt ved Indførsel til dansk Toldomraade ifølge den nugældende Told- tarif er toldfri, medens der til dets Fab- rikationer anvendes Stoffer, der ere told- pligtige.“ Nu maa jeg for det første be- mærke, at efter denne Redaktion kan der vanskelig tænkes nogen Fabrikvirksomhed, som ikke falder ind under Ordlyden. De anvende jo dog alle Kul, hvilke ere told- pligtige. Men dernæst forekommer det mig, at det er en noget besynderlig Be- stemmelse, at de industrielle Virksomheder, der kunne forbydes, skulle være dem, hvis Produkter ifølge den nugældende Told- tarif ere toldfri. Jeg veed ikke, om det ikke snarere burde være den til enhver Tid gældende Toldtarif. Men det er klart, at hver Gang der sker en Forandring i Told- loven, vil der opstaa nye Spørgsmaal for de forskellige Industriers Vedkommende, og jeg kan derfor ikke se rettere, end at det bliver nødvendigt at forbeholde Lovgivnings- magten at træffe nærmere Bestemmelser for

hvert saadant Tilfælde. I de Bilkkaar, som ere fastsatte i Vandmandsbankens Tilbud, hedder det i hvert Fald anderledes. Der staar der i § 8, at „Indenrigsministeren kan forbyde Trykning af Bøger, Tids- skrifter, Noder o. desl. samt Fabrikation af Kunstgødning og Margarine paa Frihavns- omraadet.“ Altsaa, ifølge denne Bestem- melse er Indenrigsministeren ganske ube- rettiget til at forbyde andre Industrier end disse 3 udtrykkelig nævnte, og ogsaa her har Tilbudet saaledes forbeholdt Selskabet en større Ret end den, der ifølge Lov- forslaget's Ordlyd tilkommer det. — End- videre er der et Punkt, som jeg i denne Sammenhæng maa berøre. Det er Spørgs- maalet om Lagerbeviser, som staar omtalt i Forslaget's § 10. Det hedder der, at de Varer, som oplægges i Frihavnens Pakhuse, skulle kunne gøres til Genstand for Om- sætning o. s. v. ved Lagerbeviser og Garanti- beviser, og at de nærmere Bestemmelser desangaaende skulle fastsættes ved kongelig Anordning. Jeg er nu ikke blind for, at der i den Lov, som jeg før nævnte, Loven af 4de December 1863, findes en noget lignende Bestemmelse. Men det maa er- indres, at vi siden da have faaet en Lov af 23de Februar 1866, som har ordnet Spørgs- maalet om Oplagsbeviser, og ved hvilken der er givet detaillerede Forrifter om de ofte meget indviklede formueretlige Spørgs- maal, som den Slags Dokumenter foran- ledige. Man har utvivlsomt den Gang fundet, at dette Spørgsmaal ikke kunde henstaa som noget, der var overladt til Administrationens Ordning, og det kan det ganske sikkert heller ikke. Spørgsmaalet om Ordningen af Lagerbeviser og Warrant's er et ret indviklet Spørgsmaal, der i Ud- landet har givet Anledning til en hel Lite- ratur. Papirets Omsetning og Pantset- ning berører saa mange formueretlige For- hold og kan give Anledning til saa mange Tvivlsmaal, at det er Spørgsmaal, hvis Enkeltheder Lovgivningsmagten bør ordne; det vilde, tror jeg, være lidet forsigtigt at overlade det til Fastsættelse ved kongelig Anordning.

Til Slutning skal jeg endnu gøre et Par Bemærkninger angaaende den finan- sielle Side af Forslaget. Dette er jo vistnok den Side af det hele, der om muligt